

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Af BIBELSKE PRÆDIKENER (1816)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 276.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670058776208/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Bibelske Prædikener

da maa vi ogsaa her bekjende, at denne Verdens Børn ere klogere i deres Slægt end Lysets Børn; thi Christne, som troe, at der ved Kløgt og Lærdom skal og kan udfindes en anden Mening, som gjør den til Løgn, der ligger aabenbar for Øiet, de veed ei, hvad de gjøre, de bestride deres egen Troe og berøve sig selv den overflødige Trøst, Skriften tilbyder, og de lukke Øinene for en soleklar Sandhed, for den Sandhed, at, naar Gud vilde give os Sit Ord, da maatte dets Mening være klar for alle Hans Børn, da maatte hver, som alvorlig vilde, kunne forstaae det Ord til Salighed. Det er jo aabenbart, at dersom Ordets ligefremme Mening skal gjøres til Løgn af en anden, som maa udfindes ved Lærdom og Kløgt, da maa menig Mand enten troe Løgnet eller troe et Menneskes Ord som Guds; al Syn og Skrift var dem da som en Bog, der gives til den, som ikke forstaaer sig paa Skrift, saa Man siger: Kjære! læs dette! men han maa svare: jeg kan ikke, thi jeg forstaaer mig ikke paa Skrift (Esa. 29). Visselig, en saadan Beskikkelse skulde man ikke vente af den Gud, Hvem Jesus prisede og sagde: Fader! Himmels og Jordens Herre! jeg priser Dig, fordi Du haver skjult dette for de Vise og Forstandige og aabenbaret det for de Umyndige; ja, Fader, thi det var saaledes behageligt for Dig (Matth. 11); af den Gud, om Hvem Apostelen vidner, at Han haver gjort denne Verdens Viisdom til Daarlighed, Som, fordi Verden af bare Viisdom ei kjendte Gud i Hans Viisdom, behagede ved den daarlige Prædiken at gjøre dem salige, som troe, den Gud, Som udvalgte de daarlige Ting for Verden til at beskjemme de Vise, saa intet Kjød skal rose sig for Ham (1. Cor. 1. 2.). Men, I Elskelige! ligesom vi heraf kan forstaae, at Guds Aabenbaring maa i alle de Ting, som høre til Liv og Gudfrygtighed, være klar og vis for alle, baade Læge og Lærde, naar vi høre paa dens Tale, som det sømmer sig, med Andagt, under Bøn og den Hellig Aands Paakaldelse, saa forstaae vi det Samme end tydeligere, naar vi betænke, at Skriftens Mening eliers blev uvis for den Lærde saavel som den Læge; tviste og gjætte, det kunde Man, men tro og trøste sig ved Ordet om det Usynlige, det kunde Ingen; Ordet kunde ei være det klare Lys paa Livets Vel, ei det faste Anker i Modgangs Storme og mod Dødens Bølger, som et Guds Ord maa være.

Naar Bekymring for de timelige Ting overfalder os, og Øiet ingen Udvei seer, hvad Trøst kunde vi da have af Guds Ord, dersom vi ei tør troe det eenfoldelig, som skrevet staaer: sørger ikke som Hedningene, for hvad I skulle æde, og hvad I skulle

Bibelske Prædikener

drikke, og hvad I skulde iføre eder; søger kun Guds Rige og Hans Retfærdighed, da skal det Øvrige tillægges eder! kaster al eders Omsorg paa Herren, thi Han sørger for eder, og Han er riig til alle dem, som Ham paakalder! (Matth. 6. 1 Pet. 5). Naar Farer omspænde os, naar Ødelæggelsen truer, naar Verden forlader og forfølger os, hvad kan da trøste uden fast eenfoldig Tro paa det Ord, at ikke en Spurv falder til Jorden og ei et Haar af vort Hoved uden den Himmelske Faders Villie, og at Ingen haver nogen Magt over os, uden den bliver givet herovenfra. Hvad kan trøste os, naar Hedningene fnyse, og Folkene optænke Forfængelighed, naar Jordens Konger forenes, og Fyrsterne samle sig til Strid mod Herren og Hans Christus, hvad uden fast eenfoldig Tro paa det Ord, at de, der sammenrotte sig mod Guds hellige Barn Jesus, udrette kun det, som Hans flaand og Raad have forud beskikket, og at Helvedes Porte skal aldrig faae Overhaand over Hans Menighed! (Ap. G. 4. Matth. 16). Hvad kan trøste os, naar vi nedbøies under Syndens Byrde, grue for Guds Vrede og for Lovens Torden, hvad uden eenfoldig Tro paa de Jesu Ord: mit Legeme hengives for eder, mit Blod udøses til Syndernes Forladeise; thi saa elskede Gud Verden, at Han gav Sin eenbaarne Søn, paa det at hver den, som troer paa ham, skal ikke fortabes, men have det evige Liv! (Matth. 26. Joh. 3). Hvad kan trøste os, naar vi fornemme, at os fattes Kraft og Frimodighed til at overvinde Verden og korsfæste det gamle Menneske med Synder og Begjærigheder, til i Tale og Levnet at skinne som Lys midt i den vanartige Slægt, og frit bekjende det Korsens Ord, som er Verden en Forargelse og Daarlighed, hvad uden eenfoldig Tro paa det Ord, at Faderen giver alle dem Sin Hellig Aand, som bede Ham derom, at Guds Kraft teer sig i os, saa vi formaae alle Ting i Christo Jesu, som gjør os stærke (Luc. 11. Phill. 4).

Ja, I Elskelige! hvad skulde trøste os, som forkynde det Guds Ord, naar det foragtes og bespottes, naar ingen Frugter lade sig for os tilsyne, hvad uden den ret eenfoldige, barnlige Tro paa Herrens Tale, naar Han siger: ligesom Regnen og Sneen nedfalder fra Himlen og kommer ikke tilbage derhen, men vander Jorden og gjør den frugtbar og kommer den til at give sin Grøde, og den giver Sæd til at saae og Brød til at æde; saa skal mit Ord være, det skal ikke komme tomt igjen til Mig, men det skal udrette, hvad Mig behager, og dets Ærende skal lykkes; thi I skal drage ud med Glæde og fremføres med Fred, Bjergene og Høiene skal raabe for eders Ansigt med